

UOHSX005X774

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R350/2013/VZ-12140/2014/310/LPa

Brno 9. června 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 21. 10. 2013, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **Telefónica Czech Republic, a.s.**, IČ 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S745/2012/VZ-18245/2013/521/HKu ze dne 7. 10. 2013, vydaném ve správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Statutární město Most**, IČ 00266094, se sídlem Radniční 1, 434 69 Most,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Služby mobilního operátora**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení, zahájeném na základě výzvy k podání nabídek a prokázání splnění kvalifikace, uveřejněné na profilu zadavatele dne 8. 10. 2012, kde dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- **T-Mobile Czech Republic a.s.**, IČ 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, 149 00 Praha 4,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S745/2012/VZ-18245/2013/521/HKu ze dne 7. 10. 2013

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 17. 12. 2012 návrh navrhovatele, společnosti Telefónica Czech Republic, a.s., IČ 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele, Statutárního města Most, IČ 00266094, se sídlem Radniční 1, 434 69 Most (dále jen „**zadavatel**“) učiněných při zadávání veřejné zakázky „Služby mobilního operátora“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení, zahájeném na základě výzvy k podání nabídek a prokázání splnění kvalifikace, uveřejněné na profilu zadavatele dne 8. 10. 2012 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Ve svém návrhu navrhovatel požadoval, aby Úřad zrušil část rozhodnutí zadavatele o námitkách, která se týkala námitky navrhovatele, že vybraný uchazeč nabídl v jednom z hodnotících kritérií cenu ve výši 0,01 Kč a přesto byla jeho nabídky zadavatelem hodnocena, dále, aby zrušil „Výsledek hodnocení nabídek formou elektronické aukce – pořadí nabídek“ a aby uložil zadavateli provést nové posouzení a hodnocení nabídek, a aby vyslovil právní názor k ceně ve výši 0,01 Kč za službu měsíčního paušálu.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

II. Rozhodnutí ve věci

3. Úřad přezkoumal na základě § 112 a násl. ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů vydal dne 21. 8. 2013 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S745/2012/VZ-15860/2013/521/HKu (dále jen „**rozhodnutí Úřadu**“), kterým ve výroku I. konstatoval, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 77 odst. 1 zákona, když neposoudil výši nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky z hlediska mimořádně nízké nabídkové ceny. Jako opatření k nápravě jeho vadného postupu Úřad ve výroku II. zrušil úkon zadavatele – hodnocení nabídek uchazečů ze dne 20. 11. 2012 a jeho rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 22. 11. 2012. Zadavateli bylo navíc uloženo uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč.
4. Proti uvedenému rozhodnutí Úřadu podal zadavatel dne 4. 9. 2013 rozklad, který byl Úřadem zaevidován pod sp. zn. ÚOHS-R266/2013/VZ.
5. Následně přijal dne 26. 9. 2013 Úřad zadavatelovo Oznámení o provedených úkonech a návrh na zastavení řízení ze dne 20. 9. 2013, kterým zadavatel Úřad informoval o provedení úkonů v zadávacím řízení. Jednalo se zejména o zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, ustanovení nové hodnotící komise, posouzení nabídek touto hodnotící komisí z hlediska mimořádné nabídkové ceny, nové hodnocení nabídek a nové rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. Na základě provedení těchto uvedených úkonů zadavatel ve svém podání navrhl, aby vzhledem k tomu, že se návrh navrhovatele stal zjevně bezpředmětným, Úřad správní řízení zastavil.

III. Napadené usnesení

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 7. 10. 2013 usnesení č. j. ÚOHS-S745/2012/VZ-18245/2013/521/HKu (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým v části 1. výroku správní řízení v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zastavil z důvodu, že se žádost navrhovatele stala zjevně bezpředmětnou. V části 2. výroku pak zastavil z totožného důvodu i správní řízení o rozkladu zadavatele, vedené pod sp. zn. ÚOHS-R266/2013/VZ proti rozhodnutí Úřadu.
7. V odůvodnění svého usnesení Úřad zhodnotil, že vzhledem k tomu, že zadavatel dne 5. 9. 2013 zrušil své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, dne 12. 9. 2013 provedl nové posouzení a hodnocení nabídek a provedl tak úkony, kterých se navrhovatel ve svém návrhu domáhal, a to ještě před předáním spisového materiálu odvolacímu správnímu orgánu, nastala tak skutečnost, která je důvodem pro zastavení správního řízení v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, když se žádost navrhovatele stala zjevně bezpředmětnou. Bepředmětným se stejně tak stal i rozklad zadavatele.

IV. Námitky rozkladu

8. Navrhovatel uplatnil dne 21. 10. 2013 proti napadenému usnesení v zákonné lhůtě rozklad z téhož dne, kterým napadá usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S745/2012/VZ-18245/2013/521/HKu ze dne 7. 10. 2013 v rozsahu části 1. výroku.

9. I když navrhovatel ve svém rozkladu připouští skutečnost, že zadavatel v průběhu správního řízení skutečně zrušil jak hodnocení nabídek, tak i své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, navrhovatel se svým návrhem nedomáhal pouze těchto dvou opatření, nýbrž taktéž žádal, aby Úřad vyslovil právní názor k ceně ve výši 0,01 Kč za službu měsíčního paušálu. Dle názoru navrhovatele se totiž v uvedeném případě jedná o mimořádně nízkou nabídkovou cenu, která navíc neobsahuje veškeré náklady k realizaci předmětu veřejné zakázky a nerespektuje tak požadavky zadavatele uvedené v zadávacích podmínkách. Tím, že se Úřad ve správním řízení k ceně ve výši 0,01 Kč nevyjádřil, umožnil zadavateli, aby provedl nové posouzení a hodnocení nabídek a aby podruhé rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, současně však, aby zopakoval přesně tytéž vady, pro které byly tyto první úkony zadavatele rozhodnutím Úřadu zrušeny.
10. Dále navrhovatel ve svém rozkladu uvádí, že proti novým úkonům zadavatele podal námitky, kterým nebylo vyhovělo a posléze i další návrh na přezkoumání úkonů zadavatele. Navrhovatel v rámci svého rozkladu dále rozebírá jím tvrzenou skutečnost, že zadavatel i v případě druhého posouzení a hodnocení nabídek postupoval prakticky totožně jako v případě prvním a dopustil se tedy totožného pochybení. Podle jeho názoru v případě, že by správní řízení bylo skutečně zastaveno, orgán prvního stupně by v novém správním řízení byl povinen postupovat § 2 odst. 4 správního řádu a opět by mohl rozhodnout pouze o zrušení úkonu hodnocení a úkonu rozhodnutí o výběru, ale ne rozhodnout o jednoháleřové ceně. Navrhovatel tak vyslovuje obavu z toho, že by zadavatel mohl cyklicky opakovat pochybení, kterého se dopustil v případě prvního kola posouzení a hodnocení nabídek.

Závěr rozkladu

11. Na základě v rozkladu uvedených skutečností navrhovatel navrhl, aby předseda Úřadu vydal rozhodnutí, kterým by napadené usnesení o zastavení správního řízení zrušil.

V. Řízení o rozkladu

12. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal v celém rozsahu soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání tohoto usnesení předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného usnesení, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, popřípadě vyžadoval-li to veřejný zájem, přičemž jsem s přihlédnutím k závěru rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
14. Úřad tím, že svým usnesením č. j. ÚOHS-S745/2012/VZ-18245/2013/521/HKu ze dne 7. 10. 2013, v části 1. výroku rozhodl tak, že zastavil správní řízení pro bezpředmětnost, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou

v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného usnesení.

15. Co se týče části 2. výroku napadeného usnesení, tato nebyla rozkladem navrhovatele napadena. V tomto ohledu je tedy nutno poukázat na ustanovení § 82 odst. 3 správního řádu, podle kterého v případě, že odvolání, resp. rozklad směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňuje-li to povaha věci. V šetřeném případě, co se týče části 2. výroku napadeného usnesení, kterou bylo zastaveno správní řízení o rozkladu podaného zadavatelem proti meritornímu rozhodnutí Úřadu v kontextu výše uvedených kritérií ustanovení § 82 odst. 3 správního řádu nelze učinit závěr, že by tato část výroku nebyla rozkladem nikterak zasažena a byla tedy způsobilá samostatně nabýt právní moci. Naopak je zjevné, že uvedená část výroku úzce souvisí a v podstatě navazuje na část 1. výroku napadeného usnesení, vůči které navrhovatel brojí ve svém rozkladu. Obě části výroku tak tvoří nedílný celek, když částí 1. výroku se zastavuje správní řízení v prvním stupni a částí 2. výroku správní řízení ve stupni druhém. Správní řízení v obou stupních tvoří společně jeden celek a úzce na sebe navazují. Správní řízení o rozkladu tvoří pokračování správního řízení prvostupňového, z čehož vyplývá, že zastavení správního řízení o rozkladu ÚOHS-R266/2013/VZ je tedy de facto podmíněno existencí správního řízení v prvním stupni. O úzkém propojení obou stupňů správního řízení mimo jiné hovoří i Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č. j. 2 Afs 132/2009 – 275 ze dne 26. 1. 2011. Na základě uvedených skutečností lze učinit závěr, že pokud tedy část 1. výroku byla napadena rozkladem a nenabyla tedy právní moci, nenabyla samostatně právní moci ani na ni navazující část 2. výroku napadeného usnesení, která tvoří s částí 1. výroku nedílný celek a nemůže tedy existovat samostatně. Pokud totiž není ve správním řízení postaveno najisto, že Úřad zastavil správní řízení v prvním stupni v souladu se zákonem, výroková část 2. nemůže nabýt samostatně právní moci již z povahy věci. I když tedy část 2. výroku nebyla rozkladem napadena, je možné ji v rámci rozhodování o rozkladu z hlediska zákonnosti, jako související část výroku, přezkoumat a o ní v rámci řízení o rozkladu rozhodnout. Uvedené je pak potřeba brát v kontextu ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu, které s podáním odvolání, resp. rozkladu proti usnesení nespojuje odkladný účinek rozhodnutí. V praxi to tedy znamená, že uvedené části 1. a 2. výroku napadeného usnesení jsou, i když nepravomocné, předběžně vykonatelné a jejich účinky nastávají okamžitě až do okamžiku, kdy odvolací orgán, tedy předseda Úřadu případně rozhodne jinak.

VI. K námitkám rozkladu

16. Předně, než se v odůvodnění tohoto rozhodnutí vyjádřím k rozkladovým námitkám navrhovatele, považuji za nutné uvést, že v rámci přezkoumávání zákonnosti napadeného usnesení jsem se plně ztotožnil s výrokem napadeného usnesení, jakož i s jeho odůvodněním, které je plně srozumitelné a je z něj seznatelné, jakými skutečnostmi se správní orgán při jeho vydávání řídil.
17. Nad rámec uvedeného pak zdůrazňuji, že Úřad postupoval správně, když po zjištění, že zadavatel sám zrušil své předchozí rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, ustanovil

novou hodnotící komisi, která provedla nové posouzení nabídek včetně posouzení z hlediska mimořádně nízké nabídkové ceny a následně provedla i nové hodnocení nabídek, na základě kterého pak zadavatel znovu rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, správní řízení zahájené na návrh navrhovatele zastavil. Vzhledem k tomu, že podstatou návrhu navrhovatele bylo dosáhnout právě zrušení předchozího rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a provedení nového posouzení a hodnocení nabídek uchazečů, na základě kterého by zadavatel rozhodl znovu o výběru nejvhodnější nabídky, poté, co sám zrušil vytýkané úkony a provedl předmětnou fázi zadávacího řízení znovu, smysl a účel návrhu navrhovatele byl tak splněn a správní řízení se tak stalo nadále bezpředmětným. Navrhovatelově požadavku, uvedenému v návrhu na zahájení správního řízení na přezkoumání úkonů zadavatele, nemůže již z logiky věci Úřad vyhovět za situace, kdy tento byl již splněn samotným zadavatelem. Návrh navrhovatele se tak nutně stává nadbytečným a nelze o něm nadále účinně rozhodnout. V takovémto případě je pak na místě aplikovat ustanovení § 66 odst. 1 správního řádu, kde jsou taxativně uvedeny zákonné důvody pro zastavení správního řízení, přičemž písm. g) tohoto ustanovení hovoří o bezpředmětnosti podané žádosti, resp. návrhu. Shodně také ve věci zastavení správního řízení judikoval např. Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 62 Af 50/2011 ze dne 15. 2. 2012, kdy pokud nastanou důvody předvídané v ustanovení § 66 správního řádu nebo důvody pro zastavení řízení podle zákona, pak je třeba správní řízení zastavit.

18. Po projednání případu za stávajícího skutkového stavu tedy konstatuji, že došlo-li ze strany zadavatele k naplnění účelu návrhu navrhovatele, tedy aby proběhlo nové posouzení a hodnocení nabídek, správní řízení o žádosti podle ustanovení § 114 odst. 2 zákona se zastaví, poněvadž podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Ve správním řízení již nelze uložit opatření k nápravě v podobě zrušení úkonu hodnocení nabídek uchazečů ze dne 20. 11. 2012 a úkonu rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 22. 11. 2012, jehož se navrhovatel ve smyslu § 114 odst. 3 zákona, resp. § 45 odst. 1 správního řádu domáhal, když takto již učinil sám zadavatel.
19. Závěrem k tomuto tedy shrnuji, že předmět správního řízení odpadl a návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným, neboť již není více o čem jednat a požadavku navrhovatele nelze již ve správním řízení vyhovět. Na základě shora uvedených skutečností jsem dospěl k závěru, že napadené usnesení bylo vydáno v souladu se zákonem.
20. Co se týče samotných rozkladových námitek navrhovatele, směřují v podstatě k jedinému bodu, tedy názoru navrhovatele, že Úřad nevyslovil ve svém rozhodnutí právní názor k ceně ve výši 0,01 Kč, pro jejíž stanovení v nabídce měl být vybraný uchazeč podle navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučen. Návrh navrhovatele se tak podle navrhovatele nemohl stát zjevně bezpředmětným, protože o něm nebylo rozhodnuto a věc, která podle návrhu měla být rozhodnuta, stále existuje.
21. K uvedenému podotýkám, že jak již bylo předestřeno výše, návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným z důvodu, že smyslu návrhu, tedy účelu, ke kterému návrh směřoval, bylo

dosaženo samotným jednáním zadavatele ještě před tím, než o návrhu bylo Úřadem pravomocně rozhodnuto.

22. Obecně v tomto ohledu podotýkám, že podle § 114 odst. 3 zákona musí návrh vedle obecných náležitostí podání obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je tedy definovaný mj. právě tím, v čem je navrhovatelem spatřováno porušení zákona, a současně tím, čeho se navrhovatel domáhá. Domáhat se přitom navrhovatel může pouze toho, co mu umožňuje zákon.
23. V šetřeném případě se navrhovatel domáhal mimo jiné toho, aby Úřad v rámci meritorního rozhodnutí vyslovil právní názor k ceně ve výši 0,01 Kč za službu *Měsíční paušál v kritériu C – ceně za měsíční paušál omezený II*. Na rozdíl však od ostatních bodů jeho návrhu, např. požadavku na zrušení rozhodnutí o výběru nejhodnější nabídky či na zrušení hodnocení nabídek uchazečů, kterých Úřad může dosáhnout uložením nápravného opatření vyplývajícího ze zákona, splnit požadavek na vyslovení právního názoru, který by zasahoval do kompetencí zadavatele, resp. hodnotící komise, Úřad nemůže.
24. Podle konstantní judikatury Úřadu i soudů nespadá do pravomoci Úřadu přezkoumávat myšlenkové pochody jednotlivých hodnotitelů nabídek, ale pouze dodržení zákonného rámce postupu při zadávání veřejných zakázek. Podle závěru rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 75/2009 – 104 ze dne 6. 11. 2009, který se vyslovil v tom smyslu, že přezkumná činnost orgánu dohledu spočívá v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek, pravomoci Úřadu sahají pouze do úrovně těch činností zadavatele, které vytvářejí prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů v soutěži, končí ale tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Z uvedeného rozsudku tedy vyplývá, že Úřad není oprávněn při své přezkumné činnosti vstupovat do myšlenkových pochodů jednotlivých hodnotitelů, a tyto jakkoliv přezkoumávat, hodnotit, či dokonce nahrazovat vlastním správním uvážením, neboť zákon konstruuje hodnotící komisi jako kolegium odborně způsobilých osob, kterým jedině je zákonem svěřena pravomoc posoudit veškeré otázky, související s procesem hodnocení nabídek.
25. V kontextu výše uvedeného je tedy zřejmé, že požadavek navrhovatele, aby Úřad vyslovil odborný názor k ceně uvedené vybraným uchazečem v jeho nabídce za situace, kdy hodnotící komise se předmětnou otázkou z hlediska mimořádně nízké nabídkové ceny vůbec nezabývala, Úřad v rámci správního řízení nemohl splnit, jelikož by tak překročil pravomoci dané mu zákonem. Tato část návrhu navrhovatele tak byla bezpředmětná, což Úřad taktéž v rámci odůvodnění rozhodnutí Úřadu v bodě 49. okrajově uvedl. Vypořádat se s ní samostatným výrokem rozhodnutí Úřadu by se vzhledem k jejímu marginálnímu významu pro předmět řízení jevilo jako nadbytečné, přičemž vypořádání v rámci odůvodnění rozhodnutí Úřadu tak, jak to učinil Úřad, považuji za dostatečné. Úřad navíc o takovémto návrhu či požadavku navrhovatele ani de facto rozhodnout nemůže, když takovéto žádosti nelze vyhovět či ji zamítnout již ze samotné podstaty věci, není totiž zřejmé, jak by měl Úřad takovýto výrok koncipovat a proto o ní Úřad samostatným výrokem nerozhodl.

26. Výše uvedené úvahy ve spojení s úvahami učiněnými v rámci odůvodnění rozhodnutí Úřadu tedy jasně ukazují, že úkony provedené zadavatelem plně vyhovely návrhu navrhovatele a nelze se tedy ztotožnit s jeho názorem, že o jeho názoru nebylo beze zbytku rozhodnuto. Jsem naopak přesvědčen, že Úřad rozhodl správně, pokud po zjištění, že zadavatel provedl úkony k nápravě svého pochybení, zhodnotil, že tímto bylo dosaženo smyslu návrhu navrhovatele a Úřad o něm již nemůže účinně rozhodnout.
27. Nad rámec uvedeného dále konstatuji, že se ani v rámci správního řízení o rozkladu proti napadenému usnesení nemohu blížeji zabývat otázkou částky 0,01 Kč z pohledu nízké nabídkové ceny, když tato problematika, o níž navrhovatel opětovně pojednává ve svém rozkladu, není předmětem přezkumu v řízení o rozkladu a na posouzení otázky bezpředmětnosti správního řízení a výsledek správního řízení o rozkladu by tedy její posouzení nemohlo mít vliv. Uvedená pasáž rozkladu se tedy v kontextu posuzované věci jeví jako nadbytečná a nebude jako námitka v odůvodnění tohoto rozhodnutí vypořádávána.
28. Obdobně se nemůže předseda Úřadu relevantně vyjádřit k otázkám, jejichž vyřešení je předmětem nového správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S644/2013/VZ, které bylo zahájeno na návrh navrhovatele, který směřuje proti novému posouzení a hodnocení nabídek a výběru nejvhodnější nabídky, kteréžto úkony učinil zadavatel poté, co zrušil rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 23. 11. 2012. Posouzením nově provedených úkonů zadavatele by Úřad jednak překročil meze správního řízení o rozkladu, jednak by pak neoprávněně předjímal výsledek jiného správního řízení. Předmětná rozsáhlá část rozkladu navrhovatele tedy taktéž nemůže být vypořádána v rámci řízení o rozkladu, když postup zadavatele v tomto směru bude Úřadem prošetřen v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S644/2013/VZ. Výsledek správního řízení ÚOHS-S745/2012/VZ, resp. jeho zastavení nicméně nemůže mít na závěry rozhodnutí vydaného v novém správním řízení ÚOHS-S644/2013/VZ vliv.
29. Závěrem konstatuji, že jelikož se ztotožňuji s procesním postupem Úřadu, který v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil částí 1. výroku napadeného usnesení správní řízení v prvním stupni, z logiky věci je namíste potvrdit i jeho postup, kterým ze stejného důvodu zastavil částí 2. výroku napadeného usnesení i správní řízení o rozkladu na prvostupňové řízení navazující. Důvody zastavení se nutně projeví i ve skutkových okolnostech řízení o rozkladu sp. zn. ÚOHS-R266/2013/VZ.

VII. Závěr

30. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
31. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Statutární město Most, Radniční 1, 434 69 Most
2. Jan David, Telefónica Czech Republic, a.s., Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle
3. T-Mobile Czech Republic a.s., Tomíčkova 2144/1, 149 00 Praha 4

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy